U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců Mgr. Daniely Zemanové, JUDr. Barbary Pořízkové, JUDr. Michala Mazance a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci stěžovatele **N. T. D.**, za účasti **Ministerstva vnitra,** se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 20. 4. 2006, č. j. 64 Az 120/2005-30,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á.**

II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Stěžovatel kasační stížností napadá v záhlaví označené usnesení Krajského soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“), kterým bylo zastaveno řízení o přezkoumání rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán“), ze dne 30. 9. 2005, č. j. OAM-1728/VL-07-05-2005. Tímto rozhodnutím správní orgán zamítl žádost stěžovatele o udělení azylu jako zjevně nedůvodnou podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), když dospěl k závěru, že stěžovatel ve své žádosti neuvedl žádné skutečnosti, z nichž by bylo možno dovodit jeho pronásledování ve vlasti z některého azylově relevantního důvodu.

Krajský soud v průběhu řízení při doručování písemností zjistil, že stěžovatel dne 2. 2. 2006 svévolně opustil POS K. a dotazem na Policii ČR, Ředitelství služby a cizinecké a pohraniční policie, se sídlem v Praze 3, Olšanská 2 (č. l. 23 – 26) ověřil, že Policii ČR není současný pobyt stěžovatele znám. Krajský soud proto ustanovil stěžovateli pro zastupování v soudním řízení opatrovníka, jemuž dne 28. 4. 2006 doručil usnesení o zastavení řízení a řádně jej poučil, že je možné proti němu do dvou týdnů od doručení usnesení podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě.

Dle ustanovení § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“), kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout. Dle ustanovení § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její

počátek. Lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí dle ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. uplynutím dne, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

V daném případě měla být kasační stížnost dle poučení obsaženého v napadeném usnesení podána stěžovatelem ke Krajskému soudu v Ostravě, přičemž dnem určujícím počátek běhu dvoutýdenní lhůty pro její podání byl ve smyslu ustanovení § 40 odst. 1 s. ř. s. den doručení písemného vyhotovení usnesení opatrovníku stěžovatele, tj. pátek 28. 4. 2006. Konec lhůty pro podání kasační stížnosti dle odst. 2 téhož ustanovení pak v návaznosti na výše uvedené připadl na den, který se svým pojmenováním shodoval s dnem určujícím počátek běhu lhůty, tj. pátek 12. 5. 2006. Tento den byl posledním dnem pro včasné podání kasační stížnosti, tj. pro její předání soudu nebo zaslání prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předání orgánu, který má povinnost ji doručit.

Poštovní zásilka obsahující kasační stížnost však byla držiteli poštovní licence předána k poštovní přepravě až dne 27. 9. 2006 a byla nesprávně adresována Krajskému soudu v Brně. Krajský soud v Brně následně kasační stížnost postoupil Krajskému soudu v Ostravě, jemuž byla kasační stížnost doručena dne 6. 10. 2006.

Vzhledem k tomu, že kasační stížnost měla být stěžovatelem dle ustanovení § 106 odst. 4 s. ř. s. podána u Krajského soudu v Ostravě (případně u Nejvyššího správního soudu), nejpozději ve lhůtě do 12. 5. 2006, avšak tomuto soudu byla doručena až dne 6. 10. 2006, dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost byla podána zjevně opožděně.

Z uvedeného důvodu proto Nejvyšší správní soud opožděnou kasační stížnost podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b), ve spojení s § 120 s. ř. s., odmítl.

O návrhu stěžovatele, aby kasační stížnosti byl přiznán odkladný účinek podle § 107 s. ř. s., Nejvyšší správní soud samostatně nerozhodoval, neboť kasační stížnost ve věcech azylových je ve smyslu ustanovení § 32 odst. 5 zákona o azylu odkladným účinkem vybavena ex lege.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. března 2007

JUDr. Radan Malík
předseda senátu